

❁ DE STER. ❁

Half-Maandelijksch Tijdschrift van de Heiligen
der laatste Dagen.

(OPGERICHT IN 1896.)

En ik zag eenen anderen engel, vliegende in het midden des hemels, en hij had het eeuwige evangelie, om te verkondigen dengenen, die op de aarde wonen, en aan alle natie, en geslacht, en taal, en volk; zeggende met eene groote stem: Vreest God, en greft Hem heerlijkheid, want de ure zijns oordeels is gekomen; en aanbidt Hem, die den hemel, en de aarde, en de zee, en de fonteynen der wateren gemaakt heeft.

OPENBARING 14 : 6, 7.

No. 5.

1 Maart 1905.

10de Jaargang.

HEEFT NIEMAND GOD GEZIEN?

DOOR GEORGE REIJNOLDS, in de *Juvenile Instructor*.

Eén van de door moderne twijfelaars gevolgde methoden om den Bijbel als het woord Gods aan te vallen, is de bewering dat hij tegenstrijdige opgaven bevat, waarvan vele van wezenlijk gewicht zijn, die hij niet zou bevatten ware hij goddelijk geïnspireerd. Als een voorbeeld wordt de aandacht gevestigd op de vele voorvallen, van de oude aartsvaders, profeten en zieners verhaald, die den Heere, den God Israëls, zagen, met Hem converseerden en op andere wijze omgang met Hem hadden, en toch wordt in de geschriften van Mozes, Paulus en Johannes beweerd dat niemand ooit God gezien heeft, noch iemand Hem zien kan en leven.

Deze opgaven hebben ook vele Heiligen der Laatste Dagen in gelegenheid gebracht, en verscheidene uitleggingen, zooals „niemand heeft God gezien in de volheid Zijner heerlijkheid en is blijven leven” zijn aan de hand gedaan. Maar geen dezer ondernomen wijzigingen is heelemaal bevredigend geweest; zij legden niet alles uit, noch konden zij geschikt gemaakt worden voor ieder in de Schriften vermeld voorval van het verschijnen des Heeren aan de kinderen der sterfelijkheid.

De ware uitlegging is veel eenvoudiger.

Aan Nephi, den zoon van Lehi, werd door den Heere in wonderbare bijzonderheden en buitengewone duidelijkheid de geschiedenis der wereld vanaf zijne eigene dagen tot het einde des tijds getoond. Hem werd de aardsche bediening van den Verlosser getoond, het oprichten van Zijne Kerk, den afval van de waarheid, en de stichting en groei van eene groote en afschuwelijke kerk, welke de wegen des Heeren veranderde, den Heiligen krijg aandeed, en triomfantelijk regeerde over

vele landen en wateren. In de dagen van die groote macht zag Nephi een boek, bevattende de verbonden des Heeren, hetwelk wij den Bijbel noemen, voortgaan van de Joden. Over dit boek schrijft Nephi:

En de engel des Heeren zeide tot mij: Gij hebt gezien dat het boek voortkwam uit den mond eens Joods; en toen het voortkwam uit den mond eens Joods bevatte het de eenvoudigheid van het evangelie des Heeren, van wien de twaalf apostelen getuigenis geven; en zij geven getuigenis volgens de waarheid welke is in het Lam Gods.

Daarom gaan deze dingen in reinheid voort van de Joden tot de Heidenen, volgens de waarheid, die in God is;

En nadat zij voortgaan door tusschenkomst van de twaalf apostelen des Lams, van de Joden tot de Heidenen, ziet gij het fundament eener groote en afschuwelijke kerk, welke de afschuwelijkste is boven alle andere kerken; want ziet, zij hebben vele deelen, welke duidelijk en allerkostelijkst zijn, uit het evangelie des Lams weggenomen; en eveneens hebben zij vele verbonden des Heeren weggenomen;

En dit alles hebben zij gedaan opdat zij de wegen des Heeren mochten verdraaien; opdat zij de oogen mochten verblinden en de harten verharden van de kinderen der menschen;

Daarom ziet gij dat, nadat het boek voortgegaan is door de handen van de groote en afschuwelijke kerk, er vele duidelijke en kostelijke dingen zijn weggenomen uit het boek, hetwelk het boek van het Lam Gods is (I Nephi 13 : 24—28).

Gelijk de engel voorspelde, is dat boek voortgegaan door de handen der schepselen van „deze groote en afschuwelijke kerk”, en wij, die in deze laatste dagen leven, hebben het boek, maar zonder die vele duidelijke en allerkostelijkste deelen, welke weggenomen, weggelaten, uitgewischt zijn. En hierom is het dat het schijnt dat zekere ouden zeggen dat God nooit gezien is noch ooit gezien kan worden door den sterfelijken mensch.

Geen waar dienstknecht des Heeren heeft dat ooit gezegd. God is gezien geworden op verschillende tijden door honderden, waarschijnlijk door duizenden, van Zijne erkende dienstknechten. Het verslag vertelt ons van Zijne bezoeken en verschijning aan Abraham, Jacob, Mozes, Nadab en Abihu en zeventig van de oudsten van Israël, aan Jesaja en aan vele anderen; om niets te zeggen van degenen aan wie Hij verscheen op het westelijk vasteland, waarvan het boek van Mormon getuigenis geeft. De waarheid is dat de ontaarde dienaars van eene afvallige kerk, bespeurende dat zij nòch het aangezicht Gods konden zien nòch Zijne stem hooren, de Schriften zoo „in orde brachten” dat het scheen dat niemand ooit Hem zag of hoorde of Hem ooit zien of hooren kon, en op die manier verblindden zij de oogen van de menigte voor het ontzaglijke verschil dat er tusschen henzelven en de ware dienstknechten des Hemels was.

Wat zeiden deze ouden, die aangehaald worden als autoriteiten voor de opgave dat God nimmer gezien is door een mensch, werkelijk? De geïnspireerde revisie van den Bijbel beantwoordt deze vraag en maakt de heele zaak duidelijk. Gedraaide verklaringen en vergezochte

uitleggingen zijn niet langer noodig. Let wel op het verschil tusschen de geautoriseerde overzetting en des Profeten overzetting, en eveneens op de bestaanbaarheid van de opgaven in de laatste, hunne overeenstemming met elkander en met andere Schriften op deze punten.

In den Statenbijbel doet men Johannes, den Apostel, in zijn eersten brief (1 Joh. 4 : 12) zeggen: „Niemand heeft ooit God aanschouwd”. Daar eindigt de verschrikkelijke (want verschrikkelijk is het, zoo het waar is, voor de menschenkinderen) bewering. In de geïnspireerde tekst staat: „Niemand heeft ooit God aanschouwd, uitgenomen degenen die gelooven”. Wat veranderen die laatste vier woorden de beteekenis heelemaal! Hoe absoluut bestaanbaar stemt de verbeterde zin overeen met God's manieren van werken, gelijk zij ons in de Schriften uitgelegd worden!

Wederom doet men Paulus, die spreekt over de heerlijkheden van den Messias, schrijven aan Timotheüs (1 Tim. 6 : 16): „Die alleen onsterfelijkheid heeft, en een ontoegankelijk licht bewoont; denwelken geen mensch gezien heeft, noch zien kan”.

Deze vreemd verdraaide zin, welke onder anderen doet voorkomen dat Christus „alleen onsterfelijkheid heeft”, luidt wanneer zij rechtgemaakt is door goddelijke inspiratie: „Denwelken geen mensch gezien heeft, noch zien kan, tot denwelken geen mensch naderen kan, dan hij alleen die het licht en de hoop der onsterfelijkheid in zich heeft wonen”.

De geautoriseerde vertaling van den Bijbel geeft ons de woorden van den Heere tot Mozes, als beschreven in Exodus 33 : 20—23, als volgt:

Hij zeide verder: Gij zoudt mijn aangezicht niet kunnen zien: want mij zal geen mensch zien, en leven.

De Heere zeide verder: Zie, er is eene plaats bij mij; daar zult gij u op de steenrots stellen.

En het zal geschieden, wanneer mijne heerlijkheid voorbij zal gaan, zoo zal Ik u in eene kloof der steenrots zetten; en Ik zal u met mijne hand overdekken. totdat Ik zal voorbijgegaan zijn.

En wanneer Ik mijne hand zal weggenomen hebben, zoo zult gij mijne achterste deelen zien; maar mijn aangezicht zal niet gezien worden!

Wij zullen alleen het eerste en het laatste vers (20, 23) van deze passage, gelijk de Profeet Joseph Smith haar verbetert, aanhalen, daar deze twee het gansche verschil bevatten, en wonderbaar is dat verschil:

En hij zeide tot Mozes: Gij kunt ditmaal mijn aangezicht niet zien, opdat mijn gramschap ook niet tegen u ontstoken worde, en Ik u verdelge, en uw volk; want geen hunner zal mij ditmaal zien en leven, want zij zijn uitermate zondig. En geen zondig mensch heeft ooit mijn aangezicht gezien, noch zal er eenig zondig mensch zijn, die mijn aangezicht zien zal en leven. * * *

En wanneer Ik mijne hand zal weggenomen hebben, zoo zult gij mijne achterste deelen zien; maar mijn aangezicht zal niet gezien

worden, gelijk op andere tijden; want Ik ben toornig op mijn volk Israël.

Het woord des Heeren in deze tijdsbedeeling geeft deze zelfde getuigenis. In een in November 1831 aan den Profeet Joseph Smith gegeven openbaring is geschreven:

Want geen mensch heeft ooit God aanschouwd, in het vleesch, tenzij hij levend gemaakt ware door den Geest Gods;

Noch kan eenig natuurlijk mensch in de tegenwoordigheid Gods wonen; noch hij die vleeschelijk gezind is (Leer en Verbonden 67 : 11, 12).

En wederom zegt de Heere, in September 1832, aangaande het Priesterschap:

En dit grootere Priesterschap bedient het evangelie en houdt de sleutelen van de verborgenheden des koninkrijks, de sleutelen van de kennis Gods;

Daarom wordt in de verordeningen daarvan de macht der godzaligheid openbaar;

En zonder de verordeningen daarvan, en het gezag van het Priesterschap, wordt de macht der godzaligheid niet openbaar aan menschen in het vleesch;

Want zonder ditzelve kan geen mensch het aangezicht van God, den Vader, zien en leven (Leer en Verbonden 84 : 19—22).

Dus zien wij dat het niet waar is dat geen mensch ooit God gezien heeft, maar velen die waarlijk geloofden, velen die het licht en de hoop der onsterfelijkheid in zich hadden wonen, die zich niet overgaven aan zonde, hadden het voorrecht God te zien, met Hem van aangezicht tot aangezicht te spreken, of Zijne stem te hooren, en waren op andere wijzen met Zijne tegenwoordigheid gezegend, juist als de Schriften melden, historisch bevestigende de belofte van Jezus: „Zalig zijn de reinen van hart; want zij zullen God zien”.

Eén regel goddelijke openbaring is meer waard dan een heel boek-deel vermoeden.

DE WESTMINSTERSCHE GELOOFSBELIJDENIS VERWORPEN.

(Uit de *Millennial Star*.)

De zuurdeesem van het in onze dagen opnieuw geopenbaarde evangelie werkt stil en zeker in de harten en gemoederen van vele denkende lieden. De geloofsleuzen van menschen zijn aan het verbrokkelen en goddelijke waarheid baant zich een weg, tot zelfs in de kerken. Sedert de herstelling des Evangelies door de instrumentaliteit van den Profeet Joseph Smith, stroomt het licht de wereld in, maar men heeft het niet aangenomen wegens die instrumentaliteit. Wanneer echter hetzelfde licht tot lieden gekomen is door een schijnbaar persoonlijke ontdekking, heeft men het aangenomen en zijne wonderen aan de wereld verkondigd.

In het jaar 1643 kwamen honderd en tien voorname godgeleerden uit onderscheiden deelen van Groot Britannië bijeen volgens een Parlementsacte, te West-Minster, met het oogmerk den vorm van bestuur in de Kerk van Engeland te reorganiseeren „en om de leerstellingen van de Kerk van Engeland te handhaven tegen en te zuiveren van allen laster en bezwaling”. Eén der uitwerkselen van deze conventie was de Westminsterse Geloofsbelijdenis, welke aangenomen is geworden door de Presbyterianen in het algemeen, en eveneens door enkele andere richtingen, als een standaard en bindende uitdrukking van hun geloof.

Er zijn enkele dingen in deze belijdenis, welke veel bespreking en godsdiensttwist veroorzaakt hebben. Vele pogingen zijn gedaan om enkele harer opgaven te verbeteren, maar gewoonlijk werden alle zoodanige voorstellen verworpen. De Nationale Conventie van Presbyterianen te Los Angeles, in 1903, deed echter de clausule over kinderverdoemenis weg. Toch schijnt het geloofsformulier nog niet te voldoen aan velen. Onder de meestbekende afgescheidenen bevindt zich de Eerwaarde Dr. Carter, van Nassau, Long Island, Vereenigde Staten van Noord-Amerika. Onlangs verwierp hij de Geloofsbelijdenis heelemaal en zond zijne opgaven naar den Raad van Ouderlingen, om met hem te doen gelijk zij geschikt achtten. Dit lichaam vroeg niet om zijn terugtrekking, maar vroeg hem ten spijt van zijne verzakingen „bij de Presbyteriaansche gemeenschap te blijven”. Over deze handeling sprekende wordt de prediker gerapporteerd door de *New York Sun* gezegd te hebben:

„Ik zou heel gaarne, indien Calvijn heden leefde, zijne verbeteringen van zijne instellingen willen vernemen. Ik denk dat hij zeggen zou: „Verbrandt ze; laat ons nieuwe schrijven.” Indien Calvijn heden leefde, zou hij voorzitter wezen van het revisie-comité. Hij zou zijne vuist op dit ons stelsel doen neerkomen, en er zou niets overblijven dan splinters.

„Ik had al deze jaren den zwaren last van deze belijdenis en haar stelsel gedragen. Hij werd ieder jaar zwaarder. Ik gevoelde dat ik op de meest open en meest ernstige manier moest verklaren, dat ik alles verwierp. Ik gaf mijn herderlijk werk op opdat ik mijne gemeente niet in de verantwoordelijkheid van deze verklaring mocht inwikkelen, en vormde het plan, dit verwerpingswerk tot het laatste werk mijns levens te maken.

„Ik ben een en al verbazing over de afkeuring, die mij uit zekere deelen des lands geworden is, over het zenden van mijnen brief naar den Raad van Ouderlingen. Deze afkeuring schijnt mij een moreele verkeerdheid toe. Is het niet een hoofdplicht van ieder mensch, en in het bijzonder van iederen predikant, geheel en al openhartig en vrijmoedig te zijn in zijne leeringen, en, indien hij afwijkt van het in de kerk geleerd stelsel, is het dan niet een gebiedende plicht zijne broederen te raadplegen en zich in hunne handen te stellen gelijk ik gedaan heb?

„Ik keur absoluut de tegen mij gemaakte klacht af. Ik ben klaar

om de stemmen op te nemen van alle oprechte lieden op dat punt en in het bijzonder van achtenswaardige leeken. Mijzelf schijnt het toe, dat ik mijne kerk een dienst gedaan heb. Ik ben in de donkerste kamer van het Presbyteriaansche domicilie gegaan, en in de donkerste kast van die kamer, en in het donkerste hoekje van die kast, en heb de geheime lade geopend, en de omhulsels eraf geworpen, en in Gods liefelijke zonnelicht gebracht het stelsel dat aangenomen is — en niet geloofd wordt — en gezegd: “Ziet uw stelsel!” De behoudenden krijgen op zoo’n oogenblik een soort van aanval en schreeuwen bevende: „Stil! Stil! Neem het weer op en ga weg! Ga zelf weg!”

„Ik ben gewillig al de ernstige beoordeelingen en doodverklaringen, die uit vele deelen des lands kunnen komen, in ontvangst te nemen en nogmaals in de open zonneschijn te staan, en dit ding omhoog houdende te zeggende: „In Gods en in Christus’ naam, het is niet waar!” Zulk een wereld als de wereld van de Geloofsbelijdenis is er niet. Zulk een eeuwigheid als de eeuwigheid van de Geloofsbelijdenis is er niet. Het is allemaal onbezonnen, overdreven en bitter onwaar.

„Er is iets diep aandoenlijks in de treurige, geduldige blik van het gewone volk, het eenvoudige volk, dat vreest dat deze vreeselijke dingen waar kunnen zijn omdat hunne leiders nooit gezegd hebben dat zij valsch waren. Zoo niemand anders klaar is om het te zeggen, zeg ik het. De wreede, koude, gestrengte God van de Geloofsbelijdenis, zonder liefde, is niet onze God.

„Zulk een God als de God van de Westminsterse Geloofsbelijdenis is er niet. Deze wereld, zoo vol van bloemen en zonneschijn en den lach van kinderen, is niet een vervloekte, verlorene wereld, en de „eindeloze wroeging” van de Geloofsbelijdenis is niet God’s, noch Christus’, noch des Bijbel’s denkbeeld van een toekomstige straf.”

DROOMEN.

Door Pres. JOSEPH F. SMITH, in de *Juvenile Instructor*.

Er zijn talrijke gevallen in den Bijbel en andere Kerkwerken, waarin de Heere door droomen waarschuwingen gegeven heeft tegen dreigende gevaren, komende gebeurtenissen getoond of onderrichting gegeven heeft. Dan hebben personen aan den anderen kant droomen tengevolge van een verstoord gemoed of een ongestelde maag. De vraag rijst natuurlijk op: hoe kan men zeker zijn van de bron van een droom, zóó dat men zich niet kan vergissen omtrent de beteekenis? Er zijn natuurlijk droomen, welke eigen oorsprong geopenbaard wordt in hunnen geweldigen en verwarden aard. Hun oorsprong kan gemakkelijk nagespoord worden tot zuiver lichamelijke toestanden. Daaromtrent behoeft niemand misleid te worden.

Maar er zijn somtijds droomen die op zoodanige wijze tot ons komen, dat zij onze onderscheidingsvermogens taxeeren en daarom de grootste wijsheid en behoedzaamheid vragen. Zij kunnen ons gegeven zijn door booze invloeden en kunnen gegeven zijn om te misleiden. Droomen kunnen, gelijk andere goddelijke werkingen, misbruikt worden. Het goede dat erin is kan zoo volmaakt nagemaakt zijn, dat wij niet in staat zijn gemakkelijk hun bron te bepalen. Vele menschen waardeeren deze slaapmakers te veel. Zij moedigen droomen aan door hoogkleurige verbeelding en worden daarom dikwijls misleid.

Er zijn echter enkele algemeene beginselen, die de onderscheiding tusschen heilzame en bedriegelijke droomen schragen. De eerste zijn doorgaans niet alleen staande. Zij worden vergezeld door omstandigheden, als voorafgaand bidden en toewijding, bizonderen dienst in het werk des Heeren of gevaren die ons omringen wanneer wij onzen plicht betrachten. Zulke droomen zijn vreedzaam en worden gesteund door de getuigenis van den Geest. In den regel zijn zij voor iemands eigen persoonlijke leiding en worden gewoonlijk niet gegeven tot voorschrift van anderen.

Misleidende droomen worden gewoonlijk vergezeld door zelfzuchtige begeerten en persoonlijke eerzucht. Zij hebben herhaaldelijk plaats en komen zoo dikwijls als wij onderworpen worden aan hunne verstorende en misleidende invloeden. Zulke droomers worden bijna droomers- van-beroop; zij maken van droomen hun hoofdbron van inspiratie. Hoed u voor dezulken.

Dan is het ook gemakkelijk de goddelijke droomgave te misbruiken door te zoeken haar onbehoorlijk aan te moedigen, gelijk lieden somtijds de gave van talen misbruiken en daardoor den invloed van ongewenschte geesten uitlokken.

Zouden wij den droomgeest aankweeken en aanmoedigen? Indien wij het doen, kunnen wij gemakkelijk misleid worden door er een gewicht aan te hechten waarop zij geen aanspraak hebben. Droomen zijn niet de hoogste gids in het leven. Zij komen voor naar gelang van omstandigheden en voor bizondere doeleinden en hebben niet ten doel de dagelijksche werkingen van den Geest Gods te storen, welke wij bezitten door onze gehoorzaamheid aan de wetten en verordeningen van het Evangelie en door stipte afhankelijkheid aan de geboden des Heeren. Droomen hebben nimmer het gewicht van gezag tenzij wanneer zij door het gepaste kanaal komen. De Heiligen worden daarom gewaarschuwd tegen het misbruiken van een kostelijk middel van goddelijke leiding door het te veelvuldige aanmoedigen van droomen en de dwalingen die wij kunnen begaan door ons er toe te wenden.

LOTSBESTEMMING.

Zeg nooit dat gij u in eenen anderen toestand zoudt willen verplaatst zien! Wensch nooit het leven, of de moeiten en zorgen van een ander te hebben.

Aanvaard de uwe, als zijnde voor u de beste *basis om op voort te werken*.

Begin dan het werk en *verander alles* wat u niet aanstaat.

Er bestaat geen partijdigheid in het Heelal.

Het geheele stelsel is goed in evenwicht. Als het u toegestaan zou worden met iemand anders op deze aarde van lot te verwisselen dan zoudt gij u weldra beklagen en inzien, dat het een misstap was.

Een van onze meest bekende millionairs, geboren in weelde en overvloed, beklagt zich, dat hij van het voorrecht beroofd is zijn eigen fortuin te kunnen maken.

Hij is niet gelukkiger dan gij. Zijne verklaring verraadt de zwakheid van zijn karakter evenals uw morren en vitten de uwe verraadt.

Het karakter, dat werkelijk waard is dat het leeft, dankt God voor zijn lot en zegt: „Ik zal de wereld laten zien, wat ik van mijn leven kan maken”.

Niet lang geleden was er een groote harddraverij te Brighton Beach. Het blinde renpaard „Rythmic” won vijf op elkaar volgende races.

Denk daar eens over na! Het trok zich niet als een sterfelijk mensch terug en zeide „Ik ben blind — dat is een verschrikkelijk lot — God heeft mij vervloekt — ik zal maar niet trachten de race te winnen. Hij vertrouwde de hand van den *Meester, die de teugels hield*, deed zijn best en was de eerste van het seizoen.

Wij zijn allen blinde renners op de baan der aarde. De koning, de millionair, de staatsman, de wetgever, de bedelaar, de werkman, de kreupele, wij allen bevinden ons in de duisternis. Het eenige wat wij kunnen doen is de hand des Meesters te vertrouwen en *ons best* doen.

Geloof dat de toestand waarin gij u bevindt voor u het beste uitgangspunt is, maar ook niet meer dan een uitgangspunt.

Het is het vormlooze blok steen, waaruit gij het volmaakte beeld moet houwen.

Of het is nog maar modder, waarvan gij een kleibeeld moet maken, dat eerst later in blijvend marmer zal gehouwen worden.

Wat is leelijker en onaantrekkelijker dan modder? Maar denk aan het heerlijk begin, dat het bevat. Neem de modder uwer tegenwoordige omgeving, dank God er voor, en maak het beeld der toekomst, zooals gij die voor u wensch. Gij kunt het doen — gij moet het doen — gij zult het doen.

ELLA WHEELER WILCOX, *Kent u zelven*.

DE STER.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

HET VOLLE EVANGELIE — WAAR?

Op een avond in de afgelopen maand had ds. P. Eldering, van den Nederlandschen Protestantenvbond, de taak op zich genomen, in de zaal *Irene* te dezer stede een antwoord te geven op de vraag: Waar wordt het volle Evangelie verkondigd? Uitvoerig weidde spreker uit over wat men zijns inziens onder het Evangelie heeft te verstaan, en kwam tot deze conclusie:

„Dit is dus, samenvattende, het volle Evangelie: een blijde boodschap, maar ook een boodschap van diep erns'tige en vreeselijke beteekenis, die aan den eenen kant behoedt voor de zekerheid en aan den anderen kant voor wanhoop en vertwijfeling. Het schildert ons Christus als een macht, die ons aantrekt, maar ook met iets, dat ons terugschrikt en doet aarzelen aan Zijn roepstem gevolg te geven. Het doet het menschenhart zweven tusschen hoop en vreeze en doet het dan grijpen naar het eeuwige met een: „Wie heb ik nevens U omhoog!”

„En wat nu ten slotte betreft de vraag: Waar wordt het volle Evangelie gepredikt? Ik weet het niet. In vele kerken wordt het niet vernomen, in vele boeken wordt het niet gevonden. Maar uit één mond wordt het altijd vernomen, uit den mond van Jezus Christus, en in één boek wordt het altijd gevonden, in het kleine boek, dat gij allen bezit, de Evangelien van het leven en lijden en sterven van onzen Heer, Jezus Christus.”

Merkwaardig antwoord op een allergewichtigste vraag: *Ik weet het niet*. Maar toch is dat antwoord niet heelemaal onbegrijpelijk. De verwarring die er heerscht onder de Christelijke „evangeliepredikers”, onder de vele secten, zoo talrijk haast als insecten, maakt het beantwoorden der onderhavige vraag tot geen gemakkelijke taak. „In vele kerken wordt het niet vernomen”, zegt de predikant. Dit doet ons denken aan het antwoord dat de Profeet Joseph Smit kreeg op zijn vurig gebed, waar toch het ware evangelie gepredikt werd, waar de ware Kerk van Christus was. Het antwoord luidde, dat al de toentertijd bestaande richtingen verkeerd waren.

Er was geen Kerk van Christus, wèl gaf men Gode eer,
Maar 't was met lippentaal; en enkel menschenleer
Werd van den kansel aan 't misleide volk verkondigd,
Geheel de preekersschaar had zich daaraan bezondigd.
Geen mensch had Gods gezag, elk hart was ver van Hem;
„Sluit bij geen sekte u aan”, dus klonk des Heeren stem.

Het moge egoïstisch schijnen, maar toch geven de Heiligen der Laatste Dagen getuigenis, dat door hen het volle, het eeuwige evangelie gepredikt wordt. De Heere heeft het aan hunnen Profeet bekend gemaakt, de mond „waaruit het altijd wordt vernomen”, heeft in deze dagen gesproken. Des Heilands Kerk is opgericht: de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. En waar gezaghebbende, door deze Kerk uitgezonden predikers hunnen plicht vervullen, dáár worden de eerste beginstelen van het volle evangelie verkondigd.

I. K.

JOSEPH SMITH ALS NATUURKUNDIGE.

Door Dr. John A. Widtsoe, directeur van het Landbouwkundig
Proefstation te Logan, Utah.

(Uit de *Improvement Era*.)

(*Vervolg van bladzijde 61.*)

De wonderbare ontwikkelingen van de laatste eeuw, op het gebied van de electriciteit en het magnetisme, leidden tot veel bespiegeling aangaande den aard van de fijne elektrische en magnetische krachten. De meest populaire theoriën waren vele jaren lang die welke gebouwd waren op de stelling dat er onderscheidene elektrische en magnetische vloeistoffen bestonden, welke verzameld, bestuurd, verstrooid en anderszins beteugeld konden worden. In 1867 stelde de uitstekende Engelsche wiskundige Clerk Maxwell de theorie voor, dat elektrische en magnetische verschijnselen eenvoudig eigenaardige bewegingen van de ether waren, bepaald verwant aan lichtgolven. Latere navorschingen, waarvan één resultaat is de nu vermaarde Röntgen- of X-stralen, hebben bijgedragen tot het bevestigen van Maxwell's theorie. Een recent handboek over natuurkunde, van ontwijfelbaar gezag, *) zegt dat de ether-theorie van electriciteit en magnetisme nu voor onmiddellijk bewijs vatbaar is; en een andere uitstekende autoriteit zegt openlijk: „wanneer wij den aard van electriciteit verklaren, verklaren wij hem door een beweging van de lichtgevende ether”. †)

Andere ontdekkingen van onzen tijd hebben gezinspeeld op de mogelijkheid dat stof zelf slechts het resultaat zou zijn van eigenaardige vormen van deze allesdoordringende zelfstandigheid, de lichtvoortbrengende ether. Terwijl dit geschreven wordt, wijzen de eigenschappen van het zoogenaamde element radium op de mogelijkheid van een beter begrip van den aard der ether en van haar verhouding tot de wereld van natuurverschijnselen.

*) *Lehrbuch der Physik*, Riecke, (1896), 2de deel, blz. 315.

†) *Popular Lectures and Addresses*, Kelvin (1891) Vol. 1, p. 334.

Dat de tegenwoordige kennis van de wereld der wetenschap een geloof in een alles-doordringende zelfstandigheid met wonderbare eigenschappen en zeer nauw verwant aan alle vormen van kracht noodzaakt, wordt aangetoond door de volgende aanhalingen van Lord Kelvin, die algemeen beschouwd wordt als de grootste natuurkundige der wereld: „De lichtgevende ether, dat is de eenige zelfstandigheid waarvan wij verzekerd zijn in de leer der krachten. Van één ding zijn wij zeker en dat is de werkelijkheid en zelfstandigheid van de lichtgevende ether”. „Wat kan deze lichtgevende ether zijn? Het is iets waardoor zich de planeten met het grootste gemak bewegen. Het doordringt onze lucht; het is bijna in denzelfden toestand, zoover als wij met onze middelen om te oordeelen kunnen nagaan, in onze lucht als in de ruimte waarin de planeten ronddraaien”. „Gij kunt het bestaan van de lichtgevende ether als een wetenschappelijke werkelijkheid beschouwen”. „Het is stof, veel dunner dan lucht — zóó dun dat zij niet den minsten weerstand biedt aan eenig er doorheen gaand lichaam”. *)

Joseph Smith schreef in een op 27 December 1832 ontvangen openbaring:

„Het licht hetwelk nu schijnt, hetwelk u licht geeft, is door hem die uwe oogen verlicht, hetwelk hetzelfde licht is dat uw verstand verlicht; welk licht uit de tegenwoordigheid Gods uitgaat om de uitgestrektheid der ruimte te vervullen. Het licht, hetwelk in alle dingen is: hetwelk is de wet waardoor alle dingen bestuurd worden: de macht Gods“. §)

Deze aanhaling geeft ontwijfelbaar bewijs van des Profeten geloof dat de ruimte gevuld is met de eene of andere zelfstandigheid welke in gewichtige verhouding staat met alle natuurverschijnselen. Het woord zelfstandigheid is voor bedachtelijk gebruikt; want op verschillende plaatsen in de geschriften van Joseph Smith beteekent licht, gelijk boven in algemeenen zin gebruikt, geest, †) en „alle geest is stof, maar zij is fijner en zuiverder“. ††)

Het is waar, de bovenaangehaalde tekst verschaft geen uitlegging in bijzonderheden van des Profeten inzicht aangaande de alle ruimte vervullende zelfstandigheid, maar men moet bedenken dat het eenvoudig is een incidenteele paragraaf in een hoofdstuk met godsdienstige onderrichting. Het is eveneens waar, de Profeet gaat verder dan sommige moderne natuurkundigen, wanneer hij zegt dat deze algemeene zelfstandigheid in een beteugelde verhouding staat tot alle dingen; doch wanneer men bedenkt dat uitstekende, degelijke geleerden de gedachte geopperd hebben dat de feiten der wetenschap het mogelijk maken te

*) Kelvin's Lectures, Vol. 1, pp. 37, 334, 336, 354.

§) Leer en Verbonden, afdeling 88 : 11—13.

†) Leer en Verbonden, 84 : 45.

††) Leer en Verbonden, 131 : 7.

gelooven dat stof zelf eenvoudig een verschijnsel van de algemeene ether is, schijnt de opgave van den „Mormoonschen“ profeet zeer redelijk. De alreeds aangehaalde paragraaf is niet een toevallige woordschikking die een niet door den profeet bedoeld denkbeeld aan de hand doet, want op andere plaatsen geeft hij het denkbeeld te kennen van een alomtegenwoordige zelfstandigheid, die alle dingen bijeenhoudt. Zoo zegt hij, bijvoorbeeld, over de beteugelende macht van het heelal:

„Hij begrijpt alle dingen, en alle dingen zijn voor hem, en alle dingen zijn rondom hem; en hij is boven alle dingen, en in alle dingen, en is door alle dingen, en is rondom alle dingen“. *)

Dat Joseph Smith hier niet een alomtegenwoordig God bedoelde, wordt bewezen door de nadrukkelijke kerkleer dat God persoonlijk is en niet overal tegenwoordig kan zijn. §)

Opdat men niet denke dat de woorden verwrongen worden, ter wille van den bewijsgrond, om de gewenschte beteekenis te geven, kan het goed zijn de inzichten te onderzoeken van personen aan wie de Profeet in bijzonderheden de beteekenis uitlegde van de opgave in de openbaringen welke hij beweerde van God te hebben ontvangen.

Parley P. Pratt, die, als een lid van het eerste quorum van apostelen, volop gelegenheid had om des Profeten inzichten over eenig onderwerp te vernemen, schreef in den breede over het onderwerp van den Heiligen Geest, of het licht der waarheid:

„Als het gemoed de grenzen van de zichtbare wereld overschrijdt, en op het gebied van de meer verfijnde en ijle elementen treedt, komt het in aanraking met zekere zelfstandigheden, die op zichzelf voor onze grove organen onzichtbaar zijn, maar duidelijk waarneembaar voor ons verstandelijke vermogen door hare tastbare werkingen en uitwerkselen“. „De zuiverste, fijnste en ijste van al deze zelfstandigheden — is die zelfstandigheid, die de Heilige Geest genoemd wordt“. „Hij is alomtegenwoordig“. „Hij is in zijn minder fijne deeltjes het fysieke licht hetwelk van de zon, maan en sterren en andere zelfstandigheden weerkaatst; en maakt door weerkaatsing op het oog de waarheden van de uitwendige wereld zichtbaar“. †)

Orson Pratt, een ander lidmaat van het eerste quorum van apostelen, die eenigen tijd ten huize van den Profeet woonde, schreef omtrent den Heiligen Geest, in 1849, als volgt: „Hij bestaat in verschillende deelen van de ruimte in grooter of minder graad van dichtheid, evenals hitte, licht of electriciteit“. ††)

Zulke aanhalingen van de mannen die nauw verbonden zijn aan de vroegste geschiedenis van de Kerk, bewijzen dat Joseph Smith

*) Leer en Verbonden, 88 : 41.

§) Leer en Verbonden, 130 : 22.

†) *Key to Theology*, 5th ed., pp. 38—41.

††) *Absurdities of Immaterialism*, ed. of 1849, p. 25.

met duidelijkheid de leer verkondigde dat een fijne vorm van stof, noem hem lichtgevende ether of Heilige Geest, alle ruimte doordringt; dat alle natuurverschijnselen, met inbegrip in het bijzonder van hitte, licht en electriciteit, bepaaldelijk verbonden zijn met deze zelfstandigheid. Hij leerde veel meer aangaande deze zelfstandigheid, hetwelk de wetenschap spoedig ontdekken zal, maar de bespreking daarvan ligt buiten het bestek van dit opstel.

Het moet niet over het hoofd gezien worden dat de ruime opgave van deze leer door Joseph Smith gedaan werd minstens reeds in 1832, in een tijd toen de verklaring van lichtverschijnselen op de stelling van een algemeene ether juist begon verspreid te worden onder de geleerden; en vele jaren voordat dezelfde stelling aangenomen was om de verschijnselen van hitte en electriciteit te verklaren.

Het denkbeeld dat een invloed het heeal doordringt is vanzelf niet nieuw. Dichters en v. ijsgeeren van alle eeuwen hebben er op een onbestemde, aarzelende manier op gedoeld, zonder het met de natuurverschijnselen in verband te brengen, maar zij belastten het met de grootste ongerijmdheid van godsdienst of wijsbegeerte, die van het immaterialisme (de leer die het bestaan van geest zonder stof aanneemt). Joseph Smith zeide dat de leer hem door God geleerd was, en gaf haar zonder aarzelen en redelijkerwijs aan de wereld.

De mannen der wetenschap, die Joseph Smith slechts een bedrieger dunken, en die niets van zijn geschriften weten, hebben later de waarheid voor zichzelf ontdekt en in hunne boeken van geleerdheid neergelegd.

Ware Joseph Smith de glatte bedrieger geweest, dien sommigen beweren dat hij was, dan zou hij waarschijnlijk geenszins de theoriën van de stoffelijke wereld behandeld hebben, en zou minstens niet beweerd hebben openbaringen te hebben ontvangen waarin wetten van de zinnelijk waarneembare wereld vastgesteld werden; ware hij de domme dwaas geweest, dien anderen ons zeggen dat hij was, dan zou zijn gemoed zich niet bekommerd hebben om de grondvraagstukken der natuur.

Laat dit echter zijn zoo het wil, het is zeker dat Joseph Smith, in de ruime en redelijke opgave van het bestaan van een alomtegenwoordige, stoffelijke schoon fijne zelfstandigheid, de arbeiders op het gebied van de wetenschap vooruitliep. Met het oog op dat feit is het niet onwaarschijnlijk dat op zekeren toekomstigen tijd, wanneer de wetenschap een breeder inzicht zal verkregen hebben, de geschiedschrijver van de fysieke wetenschappen zeggen zal, dat Joseph Smith, de schrandere, het eerst op juiste wijze de fysieke grondleer van de lichtgevende ether vastgesteld heeft.

(*Wordt vervolgd.*)

DE JAPANSCH E STEENHOUWER.

Er was een man, die steenen hieuw uit de rots. Zijn arbeid was zeer zwaar, en hij arbeidde veel; doch zijn loon was gering, en tevreden was hij niet.

Hij zuchtte, omdat zijn arbeid zwaar was, en hij riep: och, dat ik rijk ware om te rusten op eene baleh-baleh (rustbank) met klamboe (gordijnen) van roode zijde.

Er kwam een engel uit den hemel, die zeide: u zij, gelijk gij gezegd hebt.

En de koning des lands toog voorbij met ruiters voor zijn wagen; en ook achter den wagen waren ruiters, en men hield den gouden pajong (zonnenscherm) boven het hoofd van den koning.

En als de rijke man dat hoorde, verdroot het hem, dat er geen gouden pajong werd gehouden boven zijn hoofd, en tevreden was hij niet.

Hij zuchtte en riep: ik wenschte koning te zijn.

En er kwam een engel uit den hemel, die zeide: u zij, gelijk gij gezegd hebt.

En hij was koning. En voor zijn wagen reden vele ruiters, en ook waren ruiters achter zijn wagen, en boven zijn hoofd hield men den gouden pajong.

En de zon scheen met heete stralen en verbrandde het aardrijk, zoodat de grasscheut dor was.

En de koning klaagde, dat de zon hem schroeide in het gelaat en macht had boven hem, en tevreden was hij niet.

Hij zuchtte en riep: ik wenschte de zon te zijn.

En er kwam een engel uit den hemel, die zeide: u zij, gelijk gij gezegd hebt.

En hij was de zon. En hij zond zijne stralen naar boven en naar beneden, naar de rechterzijde en naar de linkerzijde, en alom. En hij verschroeide den grasscheut op de aarde en het gelaat der vorsten, die op de aarde waren.

En eene wolk stelde zich tusschen de aarde en hem en de stralen der zon stuitten daarop terug.

En hij werd toornig, dat zijne macht weerstaan werd, en hij klaagde dat die wolk machtig was boven hem, en tevreden was hij niet.

Hij wilde de wolk zijn, die zoo machtig was.

En er kwam een engel uit den hemel, die zeide: u zij, gelijk gij gezegd hebt.

En hij werd tot eene wolk, en plaatste zich tusschen de zon en de aarde en ving de stralen op, zoodat het gras groen werd.

En de wolk regende in groote droppelen op het aardrijk, en deed de rivieren zwellen, en de banjirs (overstromingen) voerden de kudden weg.

En zij verwoestte door veel waters het veld.

En zij viel neer op eene rots, die niet week. En zij klaterde in groote stroomen, maar de rots week niet.

En zij werd toornig, omdat de rots niet wijken wilde en omdat de sterkte harer stroomen ijdel was En tevreden was zij niet.

Zij riep: aan die rots is macht gegeven boven mij, ik wenschte die rots te zijn.

En er kwam een engel uit den hemel, die zeide: u zij, gelijk gij gezegd hebt.

En zij werd rots, en bewoog niet, als de zon scheen en niet, als het regende.

En daar kwam een man met houweel, en met puntigen beitel, en met zwaren hamer, die steenen hieuw uit de rots.

En de rots zeide: wat is dit, dat die man macht heeft boven mij, en steenen houwt uit mijn schoot? En tevreden was zij niet.

Zij riep: ik ben zwakker dan deze, ik wenschte die man te zijn.

En er kwam een engel uit den hemel, die zeide: u zij, gelijk gij gezegd hebt.

En hij was steenhouwer. En hij hieuw steenen uit de rots, met zwaren arbeid, en hij arbeide zeer zwaar, voor weinig loons, en hij was tevreden.

MULTATULI, *Max Havelaar.*

VOORWAARTS, OPWAARTS!

Het kwade steeds ontvliedende,
Elkander hulpe biedende
Door daad, gebed en woord;
Des Heilands naam belijdende,
Voor 't Rijk des Heeren strijdende,
Gaan we onophoudlijk voort.

Wat achter ligt vergetende,
Den Heer die ons ontketende
Van zonde, dood en graf,
Steeds volgend, Hem vertrouwende,
Op zijn beloften bouwende,
Gaan wij op 't doelwit af.

Als wij altijd zóó handelen,
Gedurig, immer wandelen
Als God ons heeft geboôn,
Met liefde elkaar bejegenen,
Dan zal de Heere ons zegenen,
En heerlijk is eens 't loon!

ONTSLAG.

President Serge F. Balliff, van de Luiksche Conferentie, is eervol van zijne werkzaamheden in deze zending ontslagen en is geroepen om President Hugh J. Cannon op te volgen als president van de Duitsche en Zwitsersche Zending. Wij wenschen Ouderling Balliff de zegeningen des Heeren in zijne nieuwe positie.

BENOEMING.

Ouderling Joseph F. Barton is benoemd tot President van de Luiksche Conferentie.

ARBEID.

(Uit den Talmud.)

Hoog staat de arbeid, want hij eert die hem verricht.

→#←

Bemint de arbeid en haat de heerschappij.

→#←

Als er ook zeven jaren hongersnood kwam, de deur des arbeiders bereikt hij niet.

→#←

Al bracht de vrouw ook tal van bedienden en dienaressen mede, toch moet ze ook zelve arbeiden, want lediggang brengt ondeugd.

→#←

Stroop maar een op straat gevallen dier de huid af en verdien er iets mede, en zeg niet: ik ben een priester, ik ben een groot man, dit past mij niet.

→#←

De vader is verplicht zijn zoon een ambacht te doen leeren. Wie zijn zoon niet tot een redelijk middel van bestaan opleidt, brengt hem voor roof en diefstal groot.

I N H O U D:

Heeft niemand God gezien?	Blz. 65	Joseph Smith als Natuurkundige	Blz. 74
De Westminsterse Geloofsbelijdenis verworpen	" 68	De Japansche Steenhouwer	" 78
Droomen	" 70	Voorwaarts, opwaarts!	" 79
Lotsbestemming	" 72	Ontslag	" 80
Het volle Evangelie — waar?	" 73	Benoeming	" 80
		Arbeid.	" 80

Uitgave van WILLARD T. CANNON, Boezemsingel 116, Rotterdam.

Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland.

Abonnementsprijs per jaar:

Nederland f 1.80, België fr. 4.50, Amerika \$ 1.00.

Per exemplaar 10 cent.